

Διαβολώτατε και ἄμα χαριέστατέ μοι Κύριε Ἄσμοδατε,

Μὴ νομίσητε ὅτι δὲν σᾶς διέκρινα τὴν παρελθούσαν κυριακὴν, ἰστάμενον ἔσω τῶν δάλων τοῦ ταχυδρομείου ὅτε εἶχα ἔλθει νὰ ἐρωτήσω τὸν ἐπὶ τῶν ἀλλοδαπῶν ὑπάλληλον ἂν ὑπῆρχεν ἐπιστολή τις πρὸς ἐμέ. Καὶ καλῶς σᾶς διέκρινα, καὶ καλῶς σᾶς περιειργάσθην.

Ἦγγιζε νὰ σημανθῆ μεσημβρία, ἐγὼ δὲ σπεύδων ἀνέβαινα τὰς τοῦ ταχυδρομείου βαθμίδας, ὡς καὶ ἐπτὰ ἔτεροι, ἐν οἷς καὶ μία Κυρία, ὅτε ὁ ὑπάλληλος ἔκλεισε πρὸ τῆς ρινὸς ἡμῶν τὰς δάλους, ἀφῆσας ἅπαντας ἐνεοῦς.

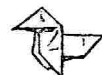
Μᾶς εἶδετε βεβαίως ὅτι ἠσθημαίνομεν· εἶδετε δὲ καὶ πόσον οἰκτρὰν ἐσχηματίσαμεν ἐκ τοῦ ἀποστρόφου ἐκείνου τὴν μορφήν.

Ἐν δευτερόλεπτον μετὰ τοῦτο, ἠκούσθη ὁ ἐναίσιμος κώδων· ἐνῶ δὲ δύο τῶν περὶ ἐμέ ἔκρουον τὴν ὕαλον ἔνδοθεν τῆς ὁποίας ἐφαίνετο ἔτι ὁ Κύριος ὑπάλληλος ἀσχολούμενος εἰς ἀνάγνωσιν ἐπιστολιμαίων ἐπιγραφῶν, αὐτὸς μὲν ἐκώφευε πρὸς τοὺς ἐν ἀπογνώσει κρούοντας, (ὧν τινες καὶ ἐτόλμων ν' ἀνακράζωσι τὸ τε ὄνομά του ὡς προσαγορευτικόν, καὶ τὸ ὄνομά των ὡς ἐπισπαστικόν) σεῖς δ' ἐγελᾶτε τὸν σαρδόνιον ἐκείνον καὶ σεσηρῶτα, ἐναντίον τοῦ ὁποίου καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύουσιν. Ὡστε ἐπήραμεν, τὸ δὴ λεγόμενον, τὰ ἐμπλαστρά μας, καὶ ἄπρακτοι πάντες ἀνεχωρήσαμεν.

Ἄλλὰ, — ἄχ! Κύριε «Ἄσμοδατε», τοιαύτη ἀνηλεὴς ἀκρίβεια εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἐπιστέλλουσαν δίδεται ποτέ; Καὶ ἂν δίδεται, πρὸς ἅπαντας ἄρᾳ γε τηρεῖται; πρὸς τε τοὺς γνωστούς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ταχυδρομείων καὶ πρὸς ἀγνώστους οἷοι ἡμεῖς;

Διὰ τοὺς ἀγνώστους μοι συνεταίρους τῆς ἀτυχίας εἰς τῶν ὑμετέρων θαυμαστῶν,

ΚΛΕΩΝ ΓΕΛΩΝ.

Κατὰ τὴν προχθεσινὴν ψηφοφορίαν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Γρίβα ὁ Βουλευτὴς Κύριος Χ . . . ἐψήφισε κατ' αὐτοῦ· ἐκ δὲ τῶν ἀκροατηρίων ἠκούσθη ψιθυρισμὸς διότι πολλοὶ δὲν διέκριναν ὑπὲρ ποίας προτάσεως ἐψήφισεν. Ἀκροατὴς γνωρίζων τὴν ἱστορίαν τῶν πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος εἶπεν· «ἠξεύρετε διατὶ ὁ Κύριος Χ . . . ψηφίζων ἐσκέπασε κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν τὸ πρόσωπόν του; ἐφοβήθη μήπως ἡ σκιά τοῦ Γρίβα πράξῃ ὅ,τι ἔπραξεν ἤδη μίαν φορὰν αὐτὸς ὁ πρόην ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ἐπιστρέψας ἐκ Κοπενάγης.

Μ . . .

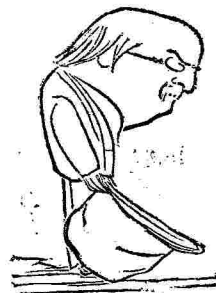
Θεέ μου, ἔλεγεν ἐσχάτως κουρεύς τις ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Κον ὃν ξυρίζει καθ' ἐκάστην, διαδίδεται ἡ φήμη ὅτι ἐντὸς ὀλίγου καταστρέφεται ὁ κόσμος. Τὴν 2αν Ἰανουαρίου ὅλα τὰ ζῶα θέλουσιν ἀποθάνει καὶ τὴν 4ην ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. — Μὲ τρομάζεις, ἀπάντησεν ὁ Κος ποῖος λοιπὸν θέλει μὲ ξυρίσει τὴν 3ην Ἰανουαρίου;

Α

Τόσον διαλλακτικούς ἔκαμε τοὺς βουλευτὰς τὸ ψῆχος, ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ κ. Δομβάρδος ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλίπη τὴν θέσιν του, ἣν εἶχεν ἐν τῇ ἀκρᾷ ἀριστερᾷ, καὶ ἤδη ἐπλησίασε τοὺς συντηρητικούς.

Κ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ ριφθὲν ἐν τῷ Κιβωτίῳ περὶ ἀνωτέρου τινὸς ὑπαλλήλου θέλομεν δημοσιεύσει εἰς ἐπόμενον φύλλον. Παρακαλοῦμεν ὅμως τοὺς ρίπτοντας ἀνόνομα ἀρθρίδια νὰ μὴ ἀφομοιωσιν ὅλως διόλου τὸ Κιβώτιον τοῦ «Ἄσμοδαίου» πρὸς τὸ στόμα τοῦ λέοντος τῆς Βενετίας.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ἐπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ.